
Suposo que recordes l'anterior "suport" sobre la presència de Déu. Imagino que t'ha ajudat. És la millor manera de començar, silenci i connexió. D'acord ?

Aquest Déu que portes a dintre és molt a prop de tot el que vius. Ho viu en tu, per dir-ho d'alguna manera. No dorm, està calladament silenciós amb un profund respecte a la teva llibertat. Això no vol dir que no et vulgui guiar o que li sembli bé tot el que fas. Diríem que Ell té la seva opinió.

Pot resultar molt interessant i fins i tot, important arribar a captar la seva opinió i deixar-se guiar per ella. Per això va molt bé recordar amb Ell les experiències del dia. És com revelar el negatiu d'una foto en positiu en el laboratori personal de la pregària. Durant un dia, per exemple, la de coses que es viuen, i en general totes, a tota bufa. Anem acumulant i acumulant sense poder vivenciar-ho. Tanta suma pot resultar indigesta.

En canvi en una estona de pregària, amb Ell, revius aquell fet, la trobada, el comentari, la por, el dubte, el disgust...el que sigui, i vas a poc a poc veient des de el més extern cap al més intern fins al teu cor, o el cor dels altres. I després et pots comunicar amb Ell, donant gràcies, demanant perdó, augmentant estimació i fins fent un bon propòsit.

Deu parla des de realitat. La realitat pot esdevenir una escola d'amor. Fins aviat.
